

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

வேதாந்தகுளாமணி.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்

திருத்தருத்தி இத்தியாயம், மஹாவிதிகள் ஆதினம்

ஸ்ரீமத் பிறைசை

அருணாசலசுவாமிகள்

பரிசோதித்துத் திருத்திய

பதிப்பிற்கிணங்க

சென்னை

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தஞ்ஞானமணி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கலிவிருத்தம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனா மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்

(ச)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கோகொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாஷயப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனுநா லதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் நெறிய
நிகழ்த்துவனவே தாந்தஞ்ஞானமணியென் றென்றே.

(உ)

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமூரீ ரோழா

வோதலுறும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை

யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த

பேதமுற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே

பிறங்குமருட் சைமினிசுத் திரூப மாகிப்

போதுமீ ராறத்தி யாயமாய்க் கருமப்

பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். (ங)

ஶாற்றியவச சைமினிசுத் திரத்திற்கு மிக்க

சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட

தூற்றமீ மாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்ன

வொன்றுபட்டா சாரியனா லுரைத்திடவந் தென்றும்

போற்றுவவன் சீடனா கியபிரபா கரனாற்

புகழ்பிரபா கரமெனவொர் மதாந்தரான் கமைய

வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க

வாக்கப்பட்ட லெகமெலா மறிந்திடநின் ததுவே. (ச)

உரைத்தவீரண் டாங்கூறு பிரமமுரைப் பதனா

லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர் வியாதன்

றேரித்தகுத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத்

தியாயமா மவற்றுண்முத னுன்கத்தி யாயம்

விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு

விளங்குறுதெய் வதவிலக்க ணம்பலபத் திரனா

னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னுன்கத்தி யாய

நிகழ்பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். (ரு)

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுமி ரயிக்க

மறைதலாற் சங்கரா சாரியனாக் குருவா

லொப்பரிய பாடியமென் றொன்றுரைக்கப் பட்ட

தரைத்ததற்கு விவரனா சாரியனென் பவனாற்

செப்பரிய விவரணமாய்க் கூறப்பட்டதுவே
தெரியின்வே தாந்தநு லென்றரைக்கப் படுமா
லிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல
மெங்ஙனமென் நிடினுரைத்து மியம்பியதான் முறையே. (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசித்தா
மணியதனு ளறையே தாந்தப்
பொருளினமும் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்
பெருகுசுவை நறவெரழுரு செஞ்சொன்மல
ராற்புனைபாப் பெருத்தஞ் சமலைக்
கருமிடற்று வானவற்கே சாத்திவிடப்
பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே.

(எ)

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாய்த்ததான் முகத்துரைக்கு மங்களா சரிணை
வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேசு மெனமூன்
முர்த்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கியமோ சரிணையே
யறிவினா விடையிவையன் துறையினிலக் கணமான்
கொத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங்
கொள்கிரியை யிவையந்தன் னுவயலிலக் கணமாஞ்
சாத்துமனு பந்தசதுட் டய்துற்று, விடவஞ்
சம்பந்தம் பயன்திகா ரிகணைநான் கறியே.

(அ)

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்

விமலனெடு தூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை
யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுயரெ லாநீத்

தாநந்த பதம்பெறுதல் சாதனநான் கினையு
முடையவனே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ்

ருரைத்தசா தனசதுட் டயரித்த வரித்தப்
படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்
பழிப்பரிய சமைமுமூட் சுதவமெனப் படுமால்.

(க)

நீத்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தேர்

நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவேகம்பின்
மெத்திவரு மிகமுடனுத் தரத்தில்வரு போக
விராகியிம்மை மறுமையுள விடயநுகர் வனைத்தும்
பொய்த்தழியு மிடும்பையென மனம்விடுத லாகும்
புகழ்ச்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்
வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே
வயங்குமுமூட் சுத்துவமென் றறிந்திகெ மதித்தே.

(க௦)

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிரைத்தை சமாதி

சமைமுதலா முறுகுணங்க ளுட்காண மடக்கல்
சமைதமைதான் புறக்காண மடக்குதல்கா மாதி
தணித்திடுகை திதிக்கைக்ரு மங்களனைத் தினையுஞ்
சமையெனவே விடுதலுப ரதிரைநி குருவைத்
துணிவினா னம்புமதே சிரத்தைக்குரு மொழிநெஞ்
சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்சா தனஞ்சே
ரதிகாரி செய்யுங்குருசே வையிணையெடுத் தியம்பில்

(க௧)

உத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவு

மாமவற்றுட் குருபரனுக் கனுடல் விருத்தி

யாத்தமுயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க

மருட்குரவற் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
காத்தல்து தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாய்க்

கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ

மேத்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட

மெனுமிவற்றான் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால்.

(கஉ)

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென்

றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையும் சந்தே

திடம்பெறநின் றாக்குமவ னேபத்தி காண்டி

செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன்

மடந்தவிரு நன்னூன காண்டியென லாகு

மற்றுமுள ரைவரொரு வார்க்கொருவ ருயர்வா

யடைந்தவதி காரிகளாங் கருமிமுழுட் சுவீனே

டறையுமப்பி யாசியனு பவியுடனா ருடன்.

(கஉ)

முடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி

முத்தனா மவனுறு பிறப்பினிலொண் கருமி

நீடுலக முண்மையென நினைந்துபுறக் கரும

ரிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே

நாடரிய முழுட்சலகங் கனவெனக்கண் டெள்ள

நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டினிலப் பியாசி

வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக

மேவியோர் பிறப்பினா முத்தனனு பவியே.

(கச)

உலகநிலை தோன்றாமற் தன்றிகழ்ஞா னத்தா

ஊண்மைமுத்த னாமவனே யாருடன் மற்று

முலகமுத வியாதெனத்தேர் வொடுக்குருவை யடைந்து

முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து

முலகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய்
துறக்கேட்டு முயர்தருளு னிகளாகி முத்தி
யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியா
வற்றிவெ ரிவர்வேறு மூவதிகா ரிகளாம்.

(கரு)

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
தாமும்போ தகருருவே முதலாக விருநாற்
பேதமடை குவரவருட் போதகன்முன் னூலிற்
பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்
வெந்துயரங் குதவுமவு னிசெதரு வறத்தைப்
போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே
புகழ்தருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர்.

(கசு)

துசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க
டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வான்மவிரூப் பருள்வோன்
வாசகனாஞ் சிவசீவ ரைக்கியனா னத்தை
வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்து நிலைத்த
வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குருவா
மதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னர்க் கூறு
நேசமுறு சீடர்தம்மு னொருவன்முத் தாப
நெருப்பினால் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னாகி.

(கசு)

நானாபிப் பவமெனக்கு வந்தவா நென்கொ
னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தவர்கரங்கொண் டேகி
யானாற் கவ்வியறி வடக்கம்வை ராக
மாதியாங் குணமுடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்மண்
னூனாற் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்து
வறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தழிவு

வேதாந்தகுளாமணி.

தானுமெத் திறத்தினு லெனவினவல் சீடன்
றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே.

(கஅ)

அநையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னோக்கி
யஞ்சலோம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி லிருத்தி
புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன னான்ம
புத்தியினை யொழித்துத்தா தான்மியவாக் கியத்தா
னினைவரிய வொருபிரம நீயேயென் றுள்ள
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாரு
மினையவுப தேசமுறை யுத்தேச முடனே
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தாமால். (கக)

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரையா
லறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங்
குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்த
குறியுரைத்த விலக்கணமவ் விலக்கியமாம் பொருளிற்
செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொருளறிந்து பெறற்குப்
பொறியுறல்செய் காட்சியா மளவைமுத லாகப்
பொருந்துபிர மாணங்க னெட்டுளவா மன்றே.

(உ௦)

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானந்
திடமருவு மவ்வுனுமா னம்பதினா யேது
திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட் பதினா
யிடமலெவெவ் வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினு
லெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த
முடைமையுண் ராத்தலுரை யானதிதி ராதி
யுறுகளியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம்.

(உ௧)

பகற்பொழுதுண் ணுனெருவ னிளையாமை கண்டு
 பரிந்திரவுண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி
 யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப
 னவன்வேறே ரிடத்திலெனத் தெரிந்தறித றன்னைத்
 தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர்
 தகுபசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன்
 புகப்படரும் வனத்திற்றன் விடயஞா னத்தாற்
 பொருந்துதலே யுவுமானப் பிரமாண மாகும். (௨௨)

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற் றேன்று
 மின்னமயுணர் வபாவமா மாயிரமா கியவெண்
 டன்னிலொரு தூறெனுமெண் ணுண்டெனுஞா னந்தான்
 சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்
 சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
 சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமென்ன வளவை
 யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்சிமுத லாய
 வெண்வகையிற் சமயர்கொள லின்னவென வுரைப்பாம். (௨௩)

புகலுலகா யுதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின
 புத்தவைபா டியர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தோ
 களுசாந் கியற்குமுன் றுரையொடுநான் குவமை
 யொடுநியா யற்கருத்தா பத்தியொடைந் தாகு
 மிகுபிரபா கரங்காறா மபாவமொடு பாட்ட
 வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற்
 நிகலருமொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா
 மென்றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னன்றே. (௨௪)

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

திருக்குவிவேகம்.

திருந்தியவே தாந்தனா வியம்புறுவ திருக்குத்
 திரிசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்முதற் றிருக்கின்
 வரைந்திடுவ சுவசுதந்தன் சாதிவிசா திகளா
 மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழியின்
 விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு
 மிஞிறினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே
 னருந்தாநறு மலர்முதலா யினவும்கே றுள்ள
 வணிமரமுங் கன்முதலா யினவும்கே லாமால்.

(உரு)

நிரவயவ மாதலின னுஞ்சத்து வேறு
 நிகழாமையா னுமிறை தனக்குமுத னெவின்
 ரொருவுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை
 யுண்மையின னிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்
 வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்
 மாயையுஞ்சின் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறுத்
 தெரிவதிலா மையெனென்றுஞ் சச்சிதா னந்த
 சிவத்தினுக்கு விசாதியில யென்றுணர்க தெரிந்தே.

(உசு)

கருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்
 சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கவிக்க
 மரிதிலுண ரோவென்னு மிடைச்சொற்குத் தேற்ற
 மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக்
 கருதுபொருள் வருதலின லிம்முறையே மாயா
 கற்பனைகள் கடந்துநிர வயமாகி யென்றுந்
 திரிதலில்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத்
 தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே.

(உஎ)

அத்தியா ரோபமப வாதமென் விரண்டா
 யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள

சத்தியூ டிலாதவிர சிதம்விளைத்தல் போலச்

சொற்பிரம சத்தினிலா வுலகதுகற் பித்த
லெத்திதுதான் வெள்ளியதின் நிப்பியெனல் போலோர்ந்
திதைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத
மெய்த்தபொரு ளறியுமிலக் கணைமூன்ற மவைதாம்
விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொருபம்.

(௨௮)

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற

வாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா லிருத்தி
சாகைதுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி
சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்த நடத்த
மாகனவி விளங்குகதிர் சொருபனெனல் போலான்
மாவீனிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொருப
நீகடவுள் சொருபநிசஞ் சச்சிதா னந்த
நித்தியம்பூ ரணமாக நீரினைந்து கொள்ளே.

(௨௯)

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர்

வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே
யுதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்திடுதல் சித்தா
முதவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா நந்தந்
திதித்தசதோ திதிநித்த மனைத்தினுஞ்சா தகமாந்
திமத்தினு லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே
விதித்திடுக வுயிர்ச்சி தானந்த மயமேல்
விளங்கியதி லவற்றுனா நந்தமெங்கு மெனினே.

(௩௦)

வேம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி லொளியே

விளங்கியிடம் புனலிடத்தின் வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலங் வகைபோல்
விமலசத்தொன் றேநிகழுங் கன்முதலா மவற்றின்

மென்மைதவிர் புத்தியது தமோகுணத்தின் மூட
விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெய்ம்மையொடு சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த
விருத்தியினிற் சச்சிதா னந்தங்க டோன்றும்.

(௩௧)

ஆதலினு லானந்த மயமா மான்மா
வவைந்தினுக்கு முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற்
பேதமுறு சத்துமூன் றும்விவகா ரிகம்பின்
பிராதிபா சிகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே
மூதுணர்வற் சுழுத்தியிற்றேன் றுதான வற்று
முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம்
போதுகன வற்றேன்றி யழிவதிடை யதுவாம்
பொன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

(௩௨)

கீவனொட சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச்
சித்தநான் காங்குடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான்
றுவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்
சொல்கடா வச்சின்னா காசமொடு மாவான்
மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்
விடயமொடு பிரமம்வா சனைமூக்கி யம்பின்
னேவுரிச வான்மாவோ டத்துவிதம் வித்தை
யெனுமிவற்றின் பெயராலெண் வகைப்படுமா னந்தம்.

(௩௩)

மாதமுதல் விடயஞ் சியங்கடமிற் றேன்றி
வரல்விடய வான்ந்தங் கண்படையிற் றேன்ற
லோதுபிர மானந்தங் துயிற்றெளிவிற் றேற்ற
முடையதுதான் வாசனா நந்தங்கே ளெவா
மாதலுமின் னொதுமன்மதி தோன்றுதல்மூக் கியமா
மாநந்த மனோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்த

லேதமறு நிராந்தம் பிரியவிட யத்து
ளியான்பிரிய னென்னத்தோன் றுதலான்மா நந்தம். (௩௪)

வீரியுமூல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா னென்னும்
விவேகத்திற் றேன்றுவதே யத்துவிதா னந்த
மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா னத்தா
லாதலது வித்தையா நந்தமென வறிக
வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி
யொன்றினிலொன் றின்மையென்று மின்மையென நான்காந்
திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட் புகாத
திறத்தனவாம் பூரணத்து முருதனமூன் றாகும். (௩௫)

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின்
றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேத முடனே
தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென்
றேயபரிச் சேதமுமொன் றுமாகா தென்னுங்
கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மென்னக்
கருதிடுக வினிச்சித்தின் விரிவாகு மெனமுன்
விரித்திடுமச் சீனாதி கட்டுநா மாதி
விவகார கற்பனையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால். (௩௬)

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்
றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள்
வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மானி
விவகாரி கண்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்
மாற்றரிய சுதாபாசன் விட்சேப ரூபன்
வருபிரமாத் துருதுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே
தோற்றியிடம் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி
தொம்பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ னுமம். (௩௭)

பேற்றவொரு குக்குமமெய் வியட்டியபி மானி
 பிராதிபா திகசீவன் சொற்பணகற் பிதனே
 மற்றிவைதா முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்
 வழங்குறுவ காரணமெய் வியட்டியபி மானி
 யுற்றவரு மவித்தையோ பாதிக்கா ரியமா
 முபாதிகனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞா மங்கள்
 பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற்
 பரமான்மா வெணப்படுமன் மாவிதமூன் ராகும்.

(௩௮)

எழுகீர்க்கழநேடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

காய்ந்துள விரும்பு போலும் பாதி கலந்துறு குடும்பமென் வழக்
 கிற், சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப் படுவான் 'ராமரை யிலையினீர்
 போலத், தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந் தோய்வில னந்தரான்
 மாவாம், போந்துல கிற்குப் பரிதிபோற் சான்றாய் பொருந்தினேன்
 ருன்பர மான்மா.

(௩௯)

நீர்விழந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி நின்றதென் றுரைப்பது போலுங்
 கார்விரைந் தோட வோடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலு
 மோர்வருந் திரிவில் போதவான் மாவிற் குடும்பமுத லாகிய வுபாதிப்
 பேர்வருஞ் சீவ பாவனை யுலகப் பெருவிவ காரமென் றறியே.

(௪௦)

அருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப னந்தரி யாமியென் றீசன்
 றிரிவித மவருட் லேவா கத்துச் சமட்டியா கியவபி மானி
 விரிவுறும் வைசுவா னானெனன் முதலாம் விராட்புரு டன்பெய ராகு
 மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் கமட்டி மானிமாப் பிராணனே யன்றி,
 சூத்திரான் மகனென் பெயர்முத லாகச் சொற்றன ரிரணிய கருப்பற்
 கேத்துகா ரணமா முடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மானியவ் வியத்தன்
 வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னந்த மயன்பர தேவதை பரம
 ஞுத்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்மு னந்தரி யாமிபெற் றிடுமே,

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திகழ்வீனிற் றவுதமே
யெனவு, நெய்த்தகூழ் வருடத் கடிதமே யெனவு நீனிறத் திலாஞ்சுனை
யெனவும், பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போற்
பிரமமு மாயை, வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில் வயங்குஞ்சித்
தெனும்பெயர் புனைந்தே. (சங்)

ஆகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்தரி யாமியாய் மாயை
சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும் வுடம்பு சார்ந்துபொன் கருப்பெனன் ருகி
விகலமி றூவ வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்
திகழுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற் சித்திர மியாதென வினவில். ()

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதன மோடு வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப்
பரத்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பர் பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத்
திருஞ்சடா சடமா மூலகது தோற்ற மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில்
வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுகிற் போலி.

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போ
* ஞர்வுறழ் வெழுதுங் கிரிமுதலாயவதனொடொப்புறுகிலாவாபோற்[ன்
றேர்வரும் பிரமத் தெழுந்தபற் பலவாஞ் சீவர்கள் சித்தொடொப் பாகா
பார்முத லொவ்வாச் சடங்களா தவினாற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம். ()

ஓத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க ளெலாமறி தன்முத லனவாங்
கத்திருத் துவமோ டகத்திருத் துவம்பி னந்நிதா கத்திருத் துவமே
யத்தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க லளித்தல்போக் குதல்சம னந்தா
னெய்த்திட லகற்று மனுப்பிர வேச மென்பன் வீசனைந் தொழிலே. ()

* ஞர்வம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திங், கணிபெற நிட்ட
தோர் பிரம, மேற்பெற வரைந்த சித்திர மென்ன விருக்குமப் பரத்தி
லிவ் வுலகந், தேர்வுறற் றன்னைத் திரிபற வெங்குந் திகழியிந் நிலையத்
பின்னும் - என்றும் பாடமுண்டு.

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீசு னிகழ்த்துமோ தொழில்பல வெண்
னிற், பூங்கதி ரிச்சையின்றியே வாரி பொழிமழைக் கதிரினுற் பொ
ழிய, வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியந் நிழலை யலர்முகி லான்
மறைத் தளித்துத், தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர் தொலைத்த
தைத் தன்னொடாக் குதல்போல். (சஅ)

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப் பொலிந்தசிற் பிரதான ம
சாற்றரு நிமித்த காரண னுகித் தஞ்சடப் பிரதான மதன [அ
லாற்றுபா தான காரண னெனநின் றுக்கிய புத்தியா திசுளிற்
ரோற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற் கொற்றபோத்திருவென நின்றே
நியமசத் தியினுற் போகபோத் திருவை நியமஞ்செய் துருத்திர வரு
மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து வந்தரு ளாரிய வருவா [வான்
லயர்வுறு சீவன் தன்னையே தன்னோ டயிக்கமாக் குவனென வறிக
வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பனவா லுயிரிறை கட்டுறும் பேதம்

மீசுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன் மிகுமுயி ரெலாமுநா
னெனுமோர், தருமபி மான மிறைசமட் டியதாந் தனித்தனி பாட்
பெயர் கொளல்போற், பருமுட ரோறும் வேறுவே ராகப் படுமப்
மானமோர்ந் துரைப்பிற், ரொகுமுயிர் வியட்டி யுருவமென் ருமேற்
ரெம்பத விலக்கிய முரைப்பாம். (இக)

சீவனென் றிடுமு வகையதிட் டான சேதன னந்தரி யாமி
யாவலி னனுந் தாத்திரு சுயஞ்சத் தார்த்தனோ டவிச்சின்ன சீவன்
ருவரும் பாச மார்த்திகன் றுரியன் சான்றினன் பிரத்தியகான் மாவா
மேவமி ரெம்ப தத்திலக் கியார்த்த னென்பகூ டத்தன மங்கள். ()

நசுனென் றிடுமு வகையதிட் டான னியம்பரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பாதத் துவம்பா மான்மாப் படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப்
பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறும்பரி யாயநா மங்க
டேசுறு பிரமம் தனக்கென வுரைப்பர் திருத்துநா நெரிதரும் புலவர்.

வடிவொடு பெயரார் குடமுத லாக மண்பல வகைப்படு மது போற், சுடுபசும் பொண்ணே செய்கையாற் பலவாஞ் சுடரிழை யுருவுகொள் வதுபோற், படியறுஞ் சித்தே முன்சொல்சீ வாதி பலவுமா மென முதலாக, விடலரு மறிஞர் தூல்பல திருக்கு விவேகமென்றியம்புறு மன்றே. (௫௪)

தீருக்தவிவேக முற்றிற்று.

திரி ஸ் ய வி லே வ க ம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இந்துவினை யநாநியடைந் ததைமுழுது மறையாம லிந்து தன்னு, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்க மெனவெனையா னறியே னென்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடா தென்று, மந்தவுழி ராலறியப் பட்டுமெனற் றம்பிக்கு மந்தி ரம்போல். (1) விளங்குறுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறாத் தோன்ற துளங்கொள்வியோ மாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்றாவா ரெடுக்கி துளங்கலக டிதகடனா சாமர்த்தி யாகியுமே தோன்றா நின்ற [நின்று வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. (௫௬)

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச் சடந்துக்க மரித்தந் கண்ட மெனுமிவைவுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவுருக்கல் லெழுவாய் தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகடுக்கந் தபுமெய்யாதி புத்தி முனமுரைசெய் யறித்தங்கண் டங்கால பரிச்சேத முதல வாகும். (2)

பின்னமோ டசத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையுமவை பிரிந்து தம்மின் மன்னியவு மொழிந்தநிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்து முன்னலருஞ் சுருதிரசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த முலோக பந்த மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடு மியல்பு கூறின. (3)

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போளித்த மெனவு

நிந்து, முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தைபொய்ம்மையுருவி யென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெனவறிஞ நவில்வ ரன்றே. (௫௬)

சீவசே தனமறைத்துத் தமமயலா கியவுலகத் திறத்திற் கெல்லா மேவுகா ரணமாகி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக மோவவுணர் வழித்தவித்தை சத்தின்வே ருகிப்பொய் யுருவி யாகும் வீவிலா மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றும். (௬௦)

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவீந்தொடுக்கும் விமே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு லகில காட்டிப், பாந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்குமெனப் பகர்வ மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுளவில் சுதந்திரமுஞ் சுதந்திர மென்ன வன்றே. (௬௧)

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே ருகியொரு பொ ளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரஞ்சான் ரு வொரு சேத னன்பா, லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திர முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லையெ விளம்ப லன்றே. (௬௨)

புலனில்களுக் கரியாதி போற்றேன்றி வீசாரிக்குற் பொன்று பொய்பா, நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடு நிகழ்த் கின்ற, மலினசத் துவவடிவ வித்தைதமப் பிரதான வடிவ மாகு, மில்பிர கிருதிபென விருத்திமூன் றுடையதுமூன் னவின்ற மாண

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை யாயபிர மத்தினன வொடுபடைப்பி னிதுபேத வவத்தை யெய்து மேயவதிற் பிரமசை தன்யம்விம்பித் திட்டதவே விளங்கு ஞான தூயசைதன் னியவீசன் பதியிறையென் றிடநிற்குந் துணிவுதன்னு

வேறு.

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்திருப் பசுவென் றோது
மொப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோசஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனச்சம குணமாய் நின் று. (௬௫)

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள வாருயிர் துதர்ச்சிக் காகத்
துவக்குறு காரி யங்க டோற்றிட வெதிர்கு றித்த
வுவப்புறு மீச னோக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து
பவப்படு கால மாகி யதுகொடு பரிணா மித் து. (௬௬)

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற் து மதுதா னீர்பெய்
தரும்விதை முளையா மன்முன் போலிரா தாதல் போலக்
கருவெனும் பகுதியோடங் காரமு மாகா மற்பொய்
யுரமுறு நிருவி கற்ப வுருடு வவத்தை யாகும். (௬௭)

கோன்மக தத்து வத்திற் குணபேத முறப்பொய்ஞ் ஞான
மன்சவி கற்ப மாக வருமுத லத்தி யாச
மென்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங்குணஞ் சத்து வந்தான்
'பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும். (௬௮)

உரைப்பருஞ் சத்து¹ வாதி யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்புர விருத்தி மோக மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி
விரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றும். (௬௯)

சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயங்குமுட் காண நான்கும்
புத்தியிற் தியங்க ளைந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந் தகும்பிரா னாதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றோன்று மகல்விசம் பாதி பூதம். (௭௦)

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சி கரித்துல காகி நிற்குஞ்
செப்பிய கரண நான்கின் செயல்கடா நினைத்த லந்தப்
பொய்ப்பொரு ணெரிதன் மானம் புரிதல்சின் தித்த றிங்க
டிப்பிய நான்மு கன்கேத் திரிபுரார் தகன்றே வன்றே. (எக

இக்கர ணங்க டான மிதயஞா னேந்தி யங்கட்
சூய்க்குறு தொழிலாங் கேட்ட லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்த
றிக்குமா ருதமே நன்மித் திரானுயர் வருண னேடு
தக்கச வினியார் தெய்வந் தானங்கா தாதி யாமே. (எஉ

எண்ணீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

புத்தியிந் திரியங்க டாமுண றும் விடயம்
புறமெனவே யுள்ளமுணர்ந் திரிஞ்செவிகள் புதைப்பி
னுய்த்தபிரா ணுதியொலி கேட்கையன்னு திகளை
யுண்ணு ம்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின
மெத்து மக விருளறித லுறல்கார திகளின்
விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாரும்
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல்
வழங்கல்விட லாணந்தித் திடுதலென வறியே. (எங)

அங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியு பிரசேச
னதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகங்க டான
மிங்கிவைக ளுட்கரண மிருவகையிந் திரிய
மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாந்
தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபவு திகமாந்
தருமதிதே வதையாகி தெய்வீக மாயிப்
புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய்
பொன்கருப்பற் கதுமறைப்பா மந்தரியா மிக்கே. (எச)

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணணுச வாச
 நிசவாச மியற்றும்பா னன்குதத்தி னுற்றுச்
 சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுஞ் சமாணன்
 சேர்ந்துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு
 மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியு
 மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்
 குன்றுதலி னாகன்கேசாம் பாலித்தல் வினாக்குங்
 கூர்மனல் விக்கலொடு தேக்குவரு மன்றே.

(எடு)

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனா னகுதல்
 சொல்லுதலாந் தேவதத்த னாற்சோக ராக
 மென்மைதருந் தனஞ்செயனத் தனஞ்செயனும் வாயு
 வியனுயிர்போ யைந்நாளின் வீங்குவெடித் தசலு
 மிம்மையினா காதிபுற வாயுக்க னைந்தா
 யிசைத்திடுங்கன் மேந்திரியங் கட்கதுசேட் டிக்குந்
 தன்மைமயம் பிராணாதி பஞ்சவா யுக்க
 டாமியக்கும் விடாமன்றா னேந்திரியங் களையே.

(எசு)

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ்சனனந்
 தரியாமி யொடுமிகாப் பிராணனெனும் பெயர் தொள்
 காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேயுட்
 கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும்
 பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபீண்ட கரணம்
 பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும
 மாற்றலுறந் தின்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
 மயனொடரி யானீசன் சதாசிவன்றே வதைகள்.

(எஎ)

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்
 ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டே றுடனே

யந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுகான்
கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புழிகண்
முந்துஞ் திருஞான ஞேயமா மிவற்றின்
மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞ் திருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்றபவு திகவிடய ஞேயமென வறியே.

(௭௪)

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு
மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார
மாங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ
னறையினிரு பத்தாற மவன்மாயை மருவு
மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்
வுயிர்முதலாந் தூரியனிரு பத்தெட்டா மவனா
நீங்கலரு மீசனதிட் டாத் திருவாம் பிரம
நிகழ்த்தினிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

(௭௫)

தேரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம
சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி
விரித்தமக தத்வமக முந்தன்மாந் திரையாம்
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத
முரைத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலின்
மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாம வருவநிகழ் வாழுகபற் சிருட்டி.

(௭௬)

கூருத்சித்த மாதலிஞ லிவையுடன்பா டாகுந்
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாந்
றருதலெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்
ருளிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த

பரிதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனான் மூலப்
 பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்
 கருதிந்முர ணிலையாகு மெனப்புக்ல்வ ரறிஞர்
 காரியங்க டோற்றதனா ல் வகையகையீண் டொப்பாம். (அக)

வீருத்திபரி னாமமா ரம்பம்விவர்த் தகமாம்
 விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார
 முரைத்தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பமுதை
 யுரகவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும்
 வருத்துகயிற் றாவங்கந் திருவநகர் குற்றி
 மகன்கனவிந் திரசாலஞ் சுத்திகா ரசிதம்
 தெரித்தவிவை முதலனவாந் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்
 திரிந்திடுபொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை. (அஉ)

பெய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி யாகப்
 பொருந்துமுயி ரிடத்தெனின்முன் பிராந்தியார்க் கென்னி
 லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்சொப் பணந்தா
 னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனாலங் கவனுக்
 கெப்புமுது மிலாததுபோற் சான்றாமான் மாலி
 லிலங்குருண வுருவமாம் பகுதியினான் மருளு
 மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய்
 விடயஞே யமும்வரினு மவற்கிடைபூ றிலையே. (அங)

ஔறவனாற் றோன்றியமா யாமயமா மூலக
 மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினா லதனுண்
 மறைவிலாச் சேவுபுத்தி வீருத்திகற் பிதமா
 மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம்
 வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு னொதமல்
 விடயமெனத் திரிவிதமா மூலையாவை யென்னின்

முறையின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர். (அச)

நசனிரு மிதனான வேகாகா ரமும்பி
னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர்
தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற்
றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்
பேசிலொரு தகையாய்ப்போத் திருபுத்தி தன்கற்
பிதநானு விதத்தினு லவைதடைப்பெற் றோனுக்
காசைவிட யநாகிப் பெருந்துவெறுப் பாகி
யரியதற விக்குபேட் சாவிடய மாமே.

(அடு)

அப்பொருடா னேவினங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு
மறைதுமோர் திட்டாந்தந் தோன்றியவோர் மாது
மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கன் புத்தி
விருத்திகற் பிதத்தினுற் றுதைக்கு மகளாய்த்
தப்பிவொரு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப
ளிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
மிலங்குயிர்க்கற் பிதமுமென விருதிறத்தற் றிழிமே.

(அசு)

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப
தல்லாமை யானுநா லாகிரிய வடிவாய்
நண்ணலரு முத்திசா தனமாயுந் தன்னு
னமுவவொண்ணு மையினுனு மனையதுதா னிற்க
வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வதுதா
னிருபிரபஞ் சங்கன்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங்
கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சங்கொலிரு திறனங்
கழறிற்றீ விமந்த மெனவவையின் றெரப்பாம்.

(அச)

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
 திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமாங்
 காவலுறு சாதிகரு மாதிகமொ டேதான்
 கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
 மேவுறமில் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
 விரோதிகளா தலின் ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
 மோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞான
 வுதவியா யான்மகாட் சியின்பின் விடு வதுவாம்.

(அஅ)

கீவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்னுந்
 திகழ்முந் தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக
 பாவமுறு மவிச்சின்னோ பாதிபதி விம்போ
 பாதியுட னந்தியா சோபாதி யெனவே
 மேவுமுபா திகனொருமூன் னுளவவற்றை முறையே
 விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே
 யாவாண வவிச்சின்னோ பாதியாம் பிரத்திய
 கான்மாவிற் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில்.

(அக)

பற்றியவான் மாப்பதிவீம் பித்திடுத றானே
 பதிவிம்பேசு பாதியாம் புத்திகத மாய
 முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிற்றுக்காதல் போல
 முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யாகு
 முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே றென்றி
 லொன்றுணர்த லாமிப்பி வெள்ளியது போல
 மற்றதூகால் வகைப்படுமா மித்தையுட னிதர
 மற்றிதரே தாஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே.

(கக)

நேருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புணற்கழற்சி வரல்போ
 னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே

சரிப்பினொடு காண்டனினை வறலறிதல் வரலாற்
 றருந்தூல மெய்ம்மித்தி யாத்தியா சந்தா
 னிரிப்பருமிந் தியங்கனே யிதராத்தி யாச
 மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந்
 தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
 சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே.

(கக)

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி
 னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா
 னங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா
 வாமெனலாற் சிவப்புலம் போற்சோபா திகமா
 மீங்காகுங் கரணதரு மான்மாவின் கிச்சா
 மியநானென் றிருத்தலினு லுலபுனலிற் புக்க
 வீரங்கதிரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச
 மெனவுரைப்பார் நான்குடும்ப வானெனநிற் கையினால்.

(கஉ)

மைந்தர்முத லாயினு ருடனான்மா விற்கு
 மண்ணுலகிற் பஃறியத்தர் விவகார மெனவே
 யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச
 மாமென்ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா
 னந்துநிர்வி காரியான் மாவென்றல் பெற்றா
 நவிறருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற்
 ரொத்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ்சமுததி துரியந்
 துரியாதீ தந்தானு மவற்றியல்பு மொழியாம்.

(கஉ)

பேருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்
 பிண்ணபஞ் சகடு ாடுநாற் கரணமிவை யுருவா
 மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித ருணமோ
 டகாரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாச

விருந்தாக வ்யதயமல ரட்டதள கதியில்

விசுவசீ வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து
வருந்தாவில் விடயங்கள் கரணமனைத் தானு
மருவிதுகர்ந் திடுதல்சாக் கிரமதா மன்றே. (கச)

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியினின் றொழிந்த

பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின்று
விஞ்சரோ ருணமுகர வெழுத்ததிதெய் வந்தான்
விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங்
கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியிற்றை சதனுங்
கணககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை
பெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லனுபவிக்கை தானே
நிகழ்த்திடுஞ்சொப் பனமென்று நிகழ்த்துவர்மூ தறிஞர். (கரு)

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களுகு போல

விரிந்தகா ரியங்கனையுட் கொண்டொ தனையோ
டாய்ந்தவான் மாரிரயத் தவத்தையற விருக்கு
மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே
யேய்ந்தருண மகாவெழுத் தான்றெய்வ மிதய
மிடமாந்தஜ் கமலமலர்ப் பொருட்டுநடுக் கதியி
லோர்ந்தவிராஞ் ஞனும்பானு மாய்ப்பிரமா நந்த
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னால். (கசு)

அனுபவித்தல் சுழுத்தியா யிந்நனவா திகண்மூ

வவத்தையொடு முத்தரும முப்புரமுத் தானம்
பினுமுத்தெய் வங்கனெனும் பரியாய நாமம்
பெறுமுரைத்த சாக்ரத்தே தத்கமல மழிந்து
மனவழக்கந் தவிர்த்துபார் தனைச்சிந்தித் திடலே
வருதுரிய மப்பரமான் மாவினமன் மடங்கன்

முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவாங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி. (க௭)

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம்
வண்ணவர்க்கு நனவுரர்க் கம்முன்று மாகுந்
கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியம்வர யோகி
கட்குவரு வதுதுரியா தீதமுதன் மூன்று
மலங்கலறு மனிதர்க்குத் தமிழ்ருமே தோன்றி
வருபந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தா
விலங்குமுத்தி சாதனமா மவைகளிலொன் றினிலொன்
றிலாமையினுற் காலதே சங்கணிய மம்பொய். (க௮)

சொற்றவவத் தைகளிலனு குதனா யறியுந்
துரியனே யுளன்னவு கனவிலறி வுண்மை
பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து
பிறிதொன்று மறியாது சுசுத்தறங்கி னேனென்
றுற்றவிரு நினைவு மனு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
லுறு துவரா தெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்
முற்றமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்கண்
முமுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளிளையும். (க௯)

அத்தவவத் தையினதுகுக் குமவிருத்தி தன்னி
லையும்ராத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்
வந்திலங்கி யடங்குநிசா நந்தக்கூற் றினையும்
வருகாணர் தராபேட்சை யின்றியே யான்மா
முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே
மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை
நந்துசுசுத் தறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞானமிலா மையுங்குடும்ப நிவிர்த்தியுமா முறையே. (௧௦௦)

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா நந்த

மயவுபிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந்தே
 னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளோ
 யெடுப்பநீர் மூழ்கினே னுண்டிளதென் பதுமேற்
 சென்றலது புகலவொணு ததுபோலக் கருமச்
 செயலினு லெழுந்து துணை யாங்கரணங் கூடி
 னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறென தாகு
 மாதலினு லுயிர்ச்ச்சி தாநந்த வொளியாம்.

(க0க)

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
 வாந்த மயமானைங் கோசமுள வவைதாஞ்
 சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற
 தூலவுடம் பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
 மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
 மயகோச மனமுஞ் னேந்தியமும் புணரிற்
 பன்னுமனே மயகோசந் தூரியன்சிற் சாயை
 பதிதலொடு லோகாந்த சூந்தமே போன்று.

(க0உ)

இருந்தவகங் காரமுஞ் னேந்தியமுவ் கூடி
 னிசைத்தலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாகும்
 பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்
 பகல்விடய தரிசனசா மீப்பியசை யோகந்
 தரும்பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
 தக்கவையு மாந்த மயகோச நானென்
 றார்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
 மாங்காரந் தனையான்மா வென்பரறி விழந்தோர்.

(க0ங)

நீலகுண விசேடமொடுந் பலவிசே டியந்தா
 னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலினே த்தே னெனினுன்

ஹாலதனு வொடுங்கேட்ப னுனெனிலிந் தியத்துஞ்
 சூழ்வனா னெனிற்கரண முடனுமவேத் தியமாய்ச்
 சாலவுயர் துரியனிற்கை யாலேபாங் காரந்
 தானுன்மா வன்றாகி லசேதனவாங் காரந்
 சீலமொடு புறவிடய மறிவதென் னெனிலு
 சிக்கலின்முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும்.

(க௦ச)

வேயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண் மனையை
 விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றன்றிருச்சந் நிதியி
 னியலுறுதற் சைதன்யப் பதிவிம்பந் தன்பா
 லெய்தலும்பெற் றிடுதலினா லச்சடவாங் காரம்
 பயில்விடய வுணர்வினொடு நனவுகன வுழன்று
 பகர்சமுத்தி தனிஸடங்கு மவ்வழக்க முரைப்பிற்
 செயிர்நருமாங் காரமடங் குறுசமுத்தி தன்னிற்
 செறியவித்தை யுட்கவருந் துயிற்கதவு மன்றி.

(க௦டு)

நடுக்கமறு தீபமாந் தனைத்தானே விளக்க
 னவில்பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாய் பின்னர்த்
 தொடக்கிவரு காலகரு மாநிசமீ ரணனாற்
 றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி
 லடுககுமுத லவத்தைமக தத்துவமாந் தெற்றி
 யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்பளிக்கு மணிதான்
 படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப்
 பட்டுமுனம் போற்சேவ னென்னவே நின்று.

(க௦சு)

சோற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாஞ்
 சுருங்கையினிற் போந்துண வெனுமுன்றில் விளக்கு
 முற்பகருங் காலகரு மாநிசமீ ரணனாற்
 மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார

நற்படிக மணியலித்தை தனிவடங்கச் சென்று
 நனவுகன வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளாந்
 தற்படிக மணிக்கதுவு மறிவொளிதன் முதலாந்
 தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேதமா மன்றே.

(க௦௭)

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க
 ளிலங்குநன வாதிகளி னவிகார மாகி
 யுய்த்துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று
 முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
 வைத்தவிட யங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
 மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
 யத்தமதின் முன்பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக்
 காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி.

(க௦௮)

வெப்பினே னுனெனலாற் சிற்பதிலிம் பந்தான்
 மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றூல
 மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும
 வினாவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே னெனலாற்
 றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார
 சம்பந்தஞ் சிறுட்டிமுதன் முத்தியள வாகப்
 பொய்ப்பரிசி னியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்
 புணர்ச்சியிலான் மாலினுட னனையதின்சம் பந்தம்.

(க௦௯)

இசைப்பிலது பிராந்திசென் னியமாகு மென்னு
 மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியலிவே கந்தான்
 மிசைப்புதல்வ வஞ்ஞான மாவாண மிக்க
 விட்டேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்
 வசைப்படுத லுறுஞ்சோக நிவீர்த்தியதன் மீது
 வருநிரங் கிசதிருத்தி பெனுமவத்தை யேழுந்

திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்
 நிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம். (கக௦)

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் இத்துப்
 போலிடாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத்தின்
 முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே ரொளியா
 முதற்றூரிய நிலையறியா திழிந்திடலஞ் ஞானம்
 பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று
 பிரத்தியகான் மாத்தோன்றா தெனுங்கலக்க மிரண்டும்
 பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மென்னப்
 பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகளைகற் றுணர்ந்தோர்

கருத்தனுமொண் கருமபலப் போத்திருவுந் தானாய்க்
 கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றானே
 யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிசுரு வுண்மை
 யுரையாலுண் டியிரெனவே யறிதலசத் தென்று
 கிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் மரோட்ச
 நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்
 வரத்துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபாவா
 வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

கூரியநில யடைந்ததற்பி னுண்கருத்த னுன்போத்
 திருவென்னுஞ் சீவவுருத் துக்கமகன் றிடுத
 லரியதெனு டச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்தே
 யடைசலுரும் பலனைத்து மடைந்தனமென் றமைதல்
 பரிவினிரங் கிசுதிருத்தி யிரண்டு மபரோட்ச
 பலமாகு மறிவுறுவா மான்மாவிற் கென்றுந்
 தெரியுமப ரோட்சமுள தாதவினா லவற்துச்
 சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில். (கக௧)

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன்
 கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்ற னெனவே
 யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா
 மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி
 யிடும்பைதரு மாவராண நதியுளவ னிறந்தா
 னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறொருவன் மோழியாற்
 கிடந்ததொரு துறக்கமென வுனெனவே யறிதல்
 கிளர்ந்தவவ னிலைமென்ற லொடுபகைத்த பரோட்சம். (ககச)

சங்கைநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே
 தசமெனனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறித
 லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ
 டுகலுமப ரோட்சமா நதியிலிறத் தனெனன்
 றங்குவரு துயரகறல் சோகநிலிர் தியதா
 மடைந்ததன தியனிலையிற் சுதித்திருத்த றானே
 துங்கநிரங் கிசுதிருத்தி யெனவறிக வினிமேற்
 றொல்வேத வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். (ககரு)

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமாம்
 வேதவாக் கியமூன்று திறனாகு மவற்றன்
 வருந்திமக முதலன்செய் கென்றல்விதி விடுக
 மதுபாநு திகனென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்
 திருந்துகிவ வுபிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்
 சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்னப்
 பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த
 போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே. (ககசு)

உரைத்தவையுட் சிறந்ததுந் சாமமறை புகலு
 மோங்குதத்தொ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப்

பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதெ ராட்சி பதமாய்ப்
 பதமூன்றாஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
 யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி
 யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும்
 விரிக்கிலவை தாஞ்சுமா னுதிகர ணம்பின்
 விசேடவிசே டியமிலக் கணமொழிலக் கியமாம்.

(கக)

அறதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் குளவா
 மறைவாச்சி யார்த்தமில்க் கியார்த்தமென வவற்றுண்
 முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற
 மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் ருகிப்
 பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ
 பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக் கியார்த்தமபி தார்த்த
 நெடுகொள்விக லா திகளுந் தூரியனுமொன் ருகி
 நிற்புழித்தொம் பதத்திற்கு வருமம்ம வகையும்.

(ககஅ)

தற்பதத்தி னுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
 தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
 சொற்பரவு சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்குந்
 தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வேறாந்
 பொற்பினிரு பா திகமாந் தூரியனில்க் கியார்த்தம்
 பொருந்துறுசோ திததொம்ப தார்த்தமென வாமவ்
 விற்பரவு மிலக்கணவிட் டதுவுங்விடா ததுவுந்
 விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே.

(ககக)

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லங்
 கவன்ருந் மொடுசோயந் தேவதத்த நெ னுஞ்சொ
 லிங்கிவைக ஞ்நாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை
 யெனுமொழிநீர் வடிவார்த்தன் மூக்கியார்த் தத்தைத்

தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையினுற்
 மணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
 துங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச்
 சுமப்பதனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணரிந்தே. (கஉ௦)

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த நென்னு
 மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந்
 தன்னில்வரு தேவையோ விசிட்டனாந் தேவ
 தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி
 லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் மன்னை
 யுணர்த்திடுமில் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளிரண்டு
 மன்னுதல்செய் யயிக்கமுற மையினுலப் பொருட்கண்
 வருவிருத்த தருமங்க ளினைத்தினையும் விட்டே. (கஉ௧)

விருத்தமறு தருமமாந் தேவதத்தன் மனையே
 விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுந்
 தெரித்தலரி தாயதா தான்மியங்கூ டுறுமாந்
 நேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கனையி னொடுதா
 னருத்தவிலக் கணபாகத் தியாகவிலக் கணையென்
 மறைதலினு லிதுவேதத் தொம்மசிவாந் கியத்திற்
 குரைத திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை
 யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா டெனின்முறையே யுரைப்பாம். (.)

தற்பதவாச் சியார்த்தமா மெலாமறிதன் முதலாந்
 சட்குணங்கொள் டரோட்சனாஞ் சிவன்மனையே யுணர்த்து
 முற்பகருந் தொம்பதமுக் கியமாஞ்சிற் றுணர்வு
 முதலாய வீனகுண விசிட்டவப ரோட்ச
 கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொருட்கே
 கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருப்பொருளு மடையும்

பறபலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாஞம்
பகைத்ததரு மத்திறங்க னனைத்தினையும் விட்டே. (கஉ௩)

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற
விலக்கியமாம் பிரமகூடத்தவுயிர் கொள்ளிற்
புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்
பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக
பகரிலா வசிபதமில் விலக்கியார்த் தத்திற்
பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகந் பிதமென்
றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாயிம் முறையா
லொன்றாகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம். (கஉ௪)

கூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே
துரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி
யாயவுபா திகளகந்றி விசும்பொன்றே யெனவு
மகந்றிமனி தத்தன்மை யிராமனைத் தானே
மாயவன்கா னெனவுங்கண் னனைவேடு கழித்து
மகன்குந்தித் கெனவுமொரு தசமனைமாய் துயரம்
போயகல வொழிந்துநீ யேதசம னெனவும்
புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. (கஉ௫)

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப
முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனவுபோ
லிருமைதரு முபாசனா பரமனிதன் றன்னை
யிந்திரனென் பதுபோலத் துதிபரமா ளினையே
யருமாசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா
னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல
வுரிமைதரு சகுணசா திரிசமிதூக் கோவி
னுடம்பென்னை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே. (கஉ௬)

கடத்தொடுமட் கந்நியமென் வாக்கியமே போலக்
 காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல்
 விடுப்பில்குண குணியிப்பாற் றபேதமெனல் போல
 விகாரமே வாரிகணங் கட்டேக மெனல்போ
 லடுதவஞ்சாஞ் சிகம்விம்பப் பதிவிம்பங் களினுக்
 கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாது
 மெடுத்துணரி லெனவிங்ங னபேதபா மாக
 விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே. (கஉஎ)

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பெயர்ம்மையே புகலு
 மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினைய
 வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினு லுண்மை
 யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வாறில் கென்னி
 லவ்வியமென் சொப்பனமா தணைவினாள் மெய்ம்மை
 யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவற்
 செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினு லிட்டஞ்
 சேர்தலும்போ னூலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும். (கஉஅ)

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமுன் றுளவா
 மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்
 பிரமமல னானென்னை யஞ்ஞான நானப்
 பிரமமோ வலேனாவென் றிடலையஞ் சுருதி
 வருமினிய யுத்திகளா னுன்பரமா யினுமுன்
 வளர்சிவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்
 தருமுறையி லஞ்ஞான திகட்குமுர னாகுஞ்
 சவணமொடு மனநிதித் தியாசனங் ளன்றே. (கஉஆ)

சூதகாதி களினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்
 றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க

மோதுமா ரணமொழியின் ஞாற்பரியங் கேட்கை
 யுபர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிற் தித்த
 நீதினமா மனனமவற் றாற்றுணிந்த பொருளிற்
 சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனந்தான்
 மேதையா கியசவண ஞானத்தா லான்மா
 மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம். (க௭௦)

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க
 மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து
 மானதீதார் சுடரரசவிற் கருமவலி யின்ற
 மாதலினால் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மனன
 மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிரிவீத்தல் போலும்
 விளம்புகிதித் தியாசனமென் றறிந்துகெ தெரிந்து
 மேனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற் குள்ள
 முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்பரிய முறைப்பாம். (க௭௧)

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
 யப்பியாசம் பின்பபூர்வ தைபலமோ டெற்ற
 நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு
 நற்சிநுட்டி முன்சுகமெய்ப் பரமாயிற் றென்னுஞ்
 சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்
 டெப்புுவதே யுபக்கிரமஞ் சுகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்
 பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்
 பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். (க௭௨)

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறிக
 கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்
 தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்
 றிகழ்பிரமா ணாதீத னென்கையபூர் வதையாம்

பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை
பயில்பிரத்திய கான்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு
மாறரிய வைந்தொழிற்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே.

(க௩௩)

கூடத்தினுக்கு மண்ணினையு தூற்குலண்டு தனையுங்
காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்
படைத்தசகத் காரணமென் கின்றதுப பத்தி
பகருத்தி தருக்கமனு மானமிவை மூன்று
மடுத்துவரு மனைசக காரிகளா மவற்று
ளாருயிர்க ளனேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்
தடுப்பரிய சாங்கியமே ம முதலாய மதத்துட்
சாற்றுமுயி ரொலாமுடம்பு தொழும்புணர்ச்சி யுறலால்.

(க௩௪)

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தனமற்
றேறோர்க்கன் றெனிற்போகத் திதிபுகலொ ணாதாம்
வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினையால் வரலான்
மற்றிவற்கே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலை யோதான்
மூன்றையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே
மூற்றமெனி னவ்வபிமா னமுமுந்தை யுடல்சே
ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா
றனவத்தை ஈக்கலரி தநேகவுயி ரொனலால்.

(க௩௫)

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்
திதியிலையென் றநேகான்ம பக்கமது கொளினு
மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்
றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்
பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்
பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவகை வாதி

மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா வெண்ணிறத்த போக
விளைவுகூட தெவெளிதென் குதலுத்தி யாமால்.

(கநசு)

நருக்கவனு மானவிலக் கணங்கடா மிரொ
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனா திகளில்
விரித்தமைத லாலிதுதான் சவானுபவ நூலாய்
விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா
லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ கம்பின்
னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்
நெறித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்
திகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால்.

(கந௭)

ஓங்காரா திகளனுசந் தானத்தாற் பரத்தி
னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ
டங்காரு மணம்பவனம் மொன்றாய்மூ லத்தி
னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிடு விருந்த
தேங்கான்ம வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசுஞ்
சிரந்துறக்கஞ் செவிதிகைசக ளிருசுடர்கள் விழிதீப்
பாங்காய முகமுந்தி விசம்புநிலம் பதமாம்
பரமனுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும்.

(கநஅ)

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ நெற்ற
வண்ணல்வடி வெனினுரினைந் தவயவங்க டம்மி
லொன்றொன்றாய் விடுத்தினைந் தவயவமாந் திரமா
புண்மையாம் பிரமத்தின் மணமடங்கல் பாவஞ்
சென்றனவுந் கரணமுறா வொருபிரமந் தன்னிற்
சுந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவிற்
றன்றெறித நெரியாகை யிடத்தினோர் பரிசாய்த்
தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிதன்மா யோகம்.

(கநக)

பகர்ந்தவயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்
 பதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பதிபந் தம்பி
 னிகழ்த்தவா காமியப் பதிபந்த முத்தி
 யேமொடு ஹந்தாகுரு பரணையறிந் தடைந்து
 மகிழ்ந்துசவ ணாதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த
 வனிதாதி விடயசூக வாதனையாற் றினமும்
 புகுத்துமன நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறாமற்
 போக்கியிட றனைப்பூதப் பதிபந்த மென்பர்.

(கச௦)

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு குதர்க்க
 மறுகிஞ்சிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி
 யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுறா தழித்த
 லதுவாகும் வர்த்தமா னப்பதிபந் தங்காண்
 விடலரிய சந்நமின்னுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி
 விடாதபிர மாதியுல கிச்சைசெபெணுந் தோட
 மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மான்ம
 வுண்மையுறா தழித்தலா காமியப்பதி பந்தம்

(கசக)

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்துகொண் பயில்வ
 பகர்ஞான வயிராக முபரதியா மவற்றின்
 வந்தணுந் மிவக்கண்ங்கா ரணமொடுதான் சொரூப
 மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா னக்கு
 முத்துசவ ணாதிகமே காரணமான் மாவு
 மூலவகந் காரமும்வே ருக்குதலே சொரூப
 நந்துமகந் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய்
 நணுதுதலே காரியமென் றறைகுவர்மூ தறிஞர்.

(கசஉ)

யேண்டும்வயி ராக்கியத்திற் குற்ற வனிதாதி
 விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்

காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்
கழன்றிடுதல் சொரூபம்பின் புறமைசா ரியமா
மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல் சொரூபமாம் புறக்கருமந் தன்னின்
மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்
விளம்பலுறு ஞானாதி கட்கவதி மொழிவாம்.

(கசக)

தக்கதே கான்மபா வம்போலப் பிரமந்
தானென்னுந் திண்ணை ஞா னத்தினுக்கா மவதி
மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்
விளம்புவயி ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்
றெக்ககரு மங்களனைத் தினையுநினை யாமை
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லிதுமுன்னம் விடாது
புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே.

(கசச)

சூறையகலும் வயிராக முபரதியா மிரண்டுங்
கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா
முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞான
மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு நிற்க
முறியுமா ரெடும்பனையோன் விழநினை வின் றேனு
முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற
பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்
பிறந்திடுத்துக் கானுபவ முளதாத நிண்ணம்.

(கசகி)

காற்றரிய சுவேச்சைவிசா ரணைதனுமா னசிகத்
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே
மேற்றரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர்
விளங்குசத்த ஞானபூ மிகளென்ப ரவற்றுட்

டோற்றிநிநான் மூடனா யிருந்தசா ரணமென்

சுருதிசுரு வாலறிவ லெனநினைதல் சுவேச்சை
மாற்றரிய சுருதிசுரு வாற்சிறிது தோன்றும்

வைவாகத் துறுதல்சதா சாரவிசா ரணையே.

(கசக)

மருவலுறு சுவேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய

வலியறுத றுன்றனுமா னசியவற்றின் பயில்வால்
விரவுண வாயவுல கினைக்கனவென் றெண்ணி

மெய்த்தவான் மாவுண்மை கருதல்சதவா பத்தி
பரவலுறு மூலகுதோன் றுதுசுரூத் தியன்போற்

பகாறிவு மாத்திரையாய் நின்றலசம் சத்தி
யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல

வுயிராந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வணையாம்.

(கசஎ)

ஊண்டிலைபென் னுமலகங் கிருதிநிரங் கிருதி

யுறாமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்துட்
கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சு னியமாங்

கதிதுரிய காமியா முபாதிபை யடைந்து
கொண்டிலக லுறுதிரிசி யானுவே தம்பின்

கூறலுறு சத்தானு வேதநிரு விகற்ப
மெண்டருசட் சமாதிசுளாம் புறமொடக மென்னு

மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழிவாம். (கசஅ)

கூடாதிவிட யத்தினிலொன் றனைக்குறித்து நாம

கற்பனைபோ றெவமெனு மாயையதன் நிறத்தைத்
தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ்

சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் நிறத்தை
விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து

மெய்த்திரிசி யானுவே தப்பெயர்கொன் கின்ற

கெடாததொரு சவ்விகற்ப சமாதியென லாகுந்
கிளந்தபுறச் சத்தானு ஷேதமது கிளம்பில்.

(கசக)

சுச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்
தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க
விச்சமா திகன்பயின்ற வலியினுந் றேன்று
மிரும்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றோடுங்கி
நிச்சலமா யிலையில்லகடல் போலிருத்தல் புறத்து
நிருவிகற்ப சமாதியா மனோகதகா மாதிக்
கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுந் டிரிசி
யானுவே தப்பெயர்கொன் சவ்விகற்ப சமாதி.

(கரு௦)

சுங்கமறு சுச்சிதா நந்தவொளி யுருவந்
தானெனச்சிந் துத்திடலுட் சத்தானு வேதம்
பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசந்தோன்று மதனாந்
புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே
யிங்கைசவி நீபமெனத் பந்தமற விருத்த
லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா ருணுந்
தங்கலுற வெழுசூரியோ கிக்குமன மெங்குச்
சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியென லாமே.

(கரு௧)

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்
சருவகா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே
தொக்கபிராப் திப்பிராப் பியங்கனெனு மவற்றுட்
சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா லிரண்டாம்
பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பெழிலொழித் நாற்றம்
புகுபிணிகண் முதலனவுங் காரியதே கத்து
மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி
வியாதிகட்கு தீத்தாம்வா தனையுமிகத் திடும்பை.

(கரு௨)

மீத்தைபெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்

வேறாய தூரியனா னத்தின்மே லாக
வைத்தவொரு போகபோத் திருக்களிலா மையினான்
வரனாணிக் கவ்விமெம்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்

புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்
தெரியினெனப் புகன்றிடுவந் திருக்கறநல் லறிஞர். (கருங்)

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலையி னீர்போன்
ஞானியிரு வினையுமுறு மையினாலித் தனத்திற்
நீநனுநு மனலில்விந கிலாததுபோற் கருமச்

செயலிலவ னுமவனி லஃதிரா மையினான்
மானமுலன் வனத்திலுறு ததுபோல ஞான
மயனைவினை யாவுமுறு மையினாலச் சிந்தை
தானவனி லெழாதிருத்த றனைபுரைப்பர் மேலோர்
தக்கபா லோகதுக்கா பாவமென வன்றே. (கருசு)

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபெள மாதி
யிரணியகர்ப் புரந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டெற்ற
நல்லாநந் தங்கனெலாம் பற்றிலா வறிஞ
னனுநுதலான் ஞானங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறாய்த்
தொல்லாநந் தங்கனெலா நிற்கையினு லவற்குத்
துவமிலகண் டாநந்த சித்திதேன் றுதலே
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்
புகன்றிடுவந் சர்வகா மாப்தியென வன்றே. (கருரு)

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமீங் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவரிட்ட வொழிவிற்கு வேண்டி

வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெறற்கு
மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிகுசுவணை திகமுமறி ஞர்க்குச்
செய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தின் பின் குடும்ப
புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்
புகன்றவுழ வாதிதொழி லியாவுமில யாமால்.

(கருக)

வந்துசிறு சாளரத்திற் றேற்றுபர மாணு
வான் கதிரின் மிகுமொளியிற் றேற்றிடா வாபோ
னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கீரும
ஞானியிடை தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்க
முந்துமக ஞாதலனவிங் கிலேபிரமா நந்த
முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணை யெல்லாஞ்
சிந்தையுற வியற்றுமள வாகுமதா லிதுவே
செப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே

(கருஎ)

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணிபபரிபா கந்தான்
முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்
வெற்றிதரு சவணை யறிவறியா மைகளின்
விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவெரடுதன் னுண்ம
பெற்றசமு சாரதூக்க நிவிர்த்திரிசா நந்தப்
பேறெய்த லேபிராப் திப்பிராப் பியமாம்
பற்றுமுயர் முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம்
பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககை வல்லம்.

(கருஅ)

அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த
மகறலினுற் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனிலு
முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி
யுண்ணுமனு பவ்வொப்பால் வருபிரா ரத்த

வறுதுகர்வுண் டாஞ்சமுத்திப் பாலாதி போல
மந்தானு சத்தான மாசலிற்றே காகி
செறியப்பா னங்கமுன் றுவ் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்
திகிரிப்பால் வாநனையா லுறல்சீவன் முத்தி.

(கடுக)

பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்
பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத றுனே
புகலரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப
ருரமுறுமிங் கிதுவாகச் சீவன்முததி யுளதென்
முரைப்பதெவ்வா நெனிற்கயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும்
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப னாதி
மருவுதல்போன் ஞானததா லஞ்ஞானங் கெடினும்.

(கக௦)

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்ற
மதனாலும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே
சுதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்
றிகழ்பிரம விசதியா சம்பிரதா யத்தின்
கதியொழியு மதனாலும் பரசிவனாற் பிரமன்
கமலனா லுயாடிரசா பதியவனான் மனுவற்
புதமனுவான் மனிதருணர்ந் தனரெனவே முறைமை
புகல்சுருதி விரோதமா மதனானு மன்றே.

(கக௧)

கேஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி
செத்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ
டஞ்ஞான விலேசசற் பாவவுடன் பாட்டா
லாகநிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு
மெஞ்ஞான் றுங் கிடைத்திடுமா லீச்சீவன் முத்தற்
கிரிதருசஞ் செமங்கி புகுமுளிபுற் போல

மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்ததுகர்ந் தொழியு
மேல்வினேகூ டாதனதி காரியா தலினால்.

(க௭௨)

பெற்றவுடர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே
பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி லதுமே
ஹ்ந்வுட ஹ்ந்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்
றுரைப்பிவ்வு விறைதுகர்ச்சிக் கன்றியே முனைக்கு
மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞான
மடிகரும நுகர்ச்சியினு னையொழிவ தாகி
யற்றமுறு பிறவிமேல் விளைத்ததெந் கேது
வாகாதென் றியம்பிவெ ரறிவறிதக் கவரே.

(க௭௩)

அறைந்ததுகர் வினைய துதா னுலோகயாத் திரைக
னதிகரியா துறுநரர்க்கே யோருடம்பு தன்னிற்
செறிந்த துகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தச்சங்கை யுடம்பி
ஹைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி
யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளைமைமுதற் பேதம்
பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற
பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திகெ தெரிந்தே.

(க௭௪)

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா திக்கு
மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகர் வினைக்குமொன்றற் கொன்றுவிரோ தமதா
யுண்மையினுன் ஞானிக்கு துகர்வெங்ங னென்னிற்
கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுனா திகளாங்
கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக
விடயங்க ஞண்மையா மலதாகா வென்னும்
விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுர னாவால்.

(க௭௫)

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி

மாய்தல்போ லறிவினா தஞ்ஞானங் கெடலு

மிந்தவுல கததோற்ற மேயிலா மையினா

லெங்ஙனமாம் வினைப்போக துகர்ச்சியெனி லிப்பி

தந்தலி ரிதநிருபா திகப்பிராந்தி யாகுந்

தன்மையினா லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுந் தொழியும்

பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனாற்

பகர்ந்ததுபோ லன்றாமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம். (ககசு)

தூத்தினுயர் கரையினமர் வோன்றடத்துப் புனலிற்

ருனதோ முகமாக விருப்பதுபொய் பென்றே

படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினுமதோ முகமாம்

படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார

மடுத்துவரு சீவபா வாதிசேம மித்தை

யறிதுரியன் ருனெனவெ யுணரினுஞ்சீ வாதி

தொடுத்தவுல குறதவினாற் சீவன்முத்தன் றனக்குத்

தயக்கும்வினைப் போகவிவ காரமுடன் பாடாம். (ககசு)

சீவன்முத்தர்க் குரியனவா மைத்திரியே கருணை

திகழ்முதிதை யுபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்றுண்

மேவுறுசற் புருடொராடு நடுபுமைத் திரியா

மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை

யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதிதை

யுயப்புவெறுப் பிரண்டிலா துலகிலவ மியற்றும்

பாவினை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக

பயனைந்து சீவன்முத்தர்க் குளவவையின் றிரைப்பாம். (ககஅ)

ஞானர்க்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே

நவிறுக்க வெொடுக்குமொடு சுகாவிர்ப்பா வத்தா

ஞானவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மனத்தி
 னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன்
 ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமா
 ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாது
 மாணமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க
 மவற்றினுற் பந்தமறல் சுகாவிர்ப்பா வந்தான். (கசக)

சூறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற் கவைதாங்
 குரோதமின்மை வயிராக மைம்பொறிக னடக்க
 லறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரியத் துவமே
 யலோபமொடு கொடையபய நிரும்பமென் றறிக
 நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருகா சீனர்
 கிலையிப்பா விகளென்னு நால்வகையோ ரிடத்து
 முறையினனுக் கிரகம்வந் துறு மருள்கொள் சீவன்
 முததன லென்பாவை முறையினெடுத் துரைப்பாம். (கஎ0)

தேரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனாற்
 சீடர்க்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்
 புரியமுயர் பத்தர்க்கு நவ்வினையு மவன்றன்
 புனிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க்
 குரியபுண் ணியலயமு மவன்றன்வடி வினைக்கண்
 ணுறுதன்முத லானவற்றாற் பாவிகட்குப் பாவ
 விரிவுமுறு மென்பாகர்த் தாதருக்கா தியினு
 லெங்ஙனெனின் முத்தனாற் பிரமோப தேசம். (கஎக)

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா தலினுன்
 மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கணக்கிரகஞ் செயவு
 மொறுப்புறவும் வரும்வினையி னோராலத் தொழில்
 ஞாறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற்

சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ணாணிக் செய்துஞ்

செப்பியவிவ் விலக்கணமொ டிராதுபல முறையாற்
ஹற்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற்
ஹணிவுதோன் ஹறமுதுநூற் றொகுத்தபரி சுரைப்பாம். (க௭உ)

வந்தனையும் பிராரத்த வாசனைதீ விரமே

மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்
பத்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுத்திப்
பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரையா யிருத்தன்
முத்துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு
மொழியான்ம தற்பானுப் விநோதமே புரிந்து
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து
மாற்றிமிது னம்போலா ந்தமுறன் மந்தம். (க௭உ)

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான் மாவி

லுற்றதற் பரனாகிப் பாழுத்த னெனவே
யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா
மென்பரிந்நால் வகையாகுங் கருமவா சனையாற்
றலைமகொண்முத் தர்கள்வேறு வேறாய வொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செந் நெறிக்கோண னெறிபெறுமா நதிக
ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப் பரமா
யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே. (க௭ச)

இச்சையுட னனிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்ற

லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா
லச்சுரக் ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு
மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடெனவிந் கறிந்து
வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே னெனினு
மன்னவர்தம் மாண்போற் செய்வித்த ளனிச்சை

யிச்சையனிச் சைகளின்றி யிருந்தமய லோரா
லின்பதுன்ப துகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம். (கஎடு)

இப்பரிசு மூவகையாம் பிரார்த்த வினாவா
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர்க் கிந்த
மெய்ப்பொருளை வசிட்டஞ் சதன்றுருவா சன்சீர்
வியாதனெடு சுகன்வாம தேவனருட் சனக
னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா
யுளர்வருத்த னுபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்
றுப்புதவு பிரா த்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம். (கஎசு)

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சுரோத்திரியர் தமக்கு
மறையொழிதன் மொழிதலா லன்றியுணன் முதலா
யெண்ணவருஞ் செயலால்வே றிலாடையது போல
விதயபந்த முறலொழித லாலன்றிப் போக
முண்ணுநில யதனாலஞ் ஞானமுடையோர்க்கு
முணர்வுமய மாய்கின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு
நண்ணிவரு வேறுபா டிலையெனவே நவில்வர்
ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவடே. (கஎஎ)

தத்துவஞா ணத்தினுற் பிரமமடைந் திடுமேற்
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவமே
யத்தலையே யுழிந்திடுமா தலினுலச் சீவ
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவுட் டன்மைக்
சூய்த்தவா தா வினாற் கங்கைமுத லவற்று
னொழிப்பதனுக் கிசைவர்நாத் துவமதுபோ லென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாய்பிரமத் துவத்திற்
பொருத்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீ வன்றான். (கஎஅ)

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே

மற்றருள்செய் வலியுடையோன் நத்துவனா னத்தோ
னேதிலா னலனெனினவ் வலிதவத்தின் பலமா

மில்வகுதத் துவனான பலமன்றா மாயின்
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி
வழக்கினற் றவமிலர்க்குத் தத்துவனா னந்தா
னேதெனிலாஞ் சாபாகிக் குச்சகா மியம்

யேதுநிட்கா மியதவனா னத்தினுக்கென் றறியே. (களக)

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு

மேவுமே பெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா
மாதலின லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே
யாயினெவ்வொன் றேயடையு மதனான்மா றின்ரு
மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாக

விதியிறத் துவனானி களைக்கிரியா றிட்ட
ரோதுவார் நின்றையெனி னவர்தமக்கு விடயத்
துழல்பவரா னின்றையா தலிற்குறைவின் றுமால். (கஅ 0)

உலகிறந்த சேவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா
லுண்பொருள்கள் பலசுவர்து மெளனமே யுற்றும்
பலதிற்ங்கண் மொழித்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்
பரிதவித்து மகிழ்ந்தமிக வேடங்கன் புனைந்துங்
கலைதறந்து முடையுடுத்தங் கல்விபல பயின்றங்
கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா
றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே
யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முறாமல். (கஅக)

என்றுமெவ் வீடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்றா
 யிருந்தசச்சி தாந்த சிலசொருப மாத
 னன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்
 நவின்றவிதை யெய்துமா ரெவ்வாறிங் கெண்ணிற்
 பொன்றலினித் தியகருமா னுட்டான மதனாற்
 புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற்
 குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடும்பக்
 குற்றநெகிழ் வதனான்மெய்த் தூவுதுற வதனால். (கஅஉ)

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க
 மொழிந்ததனால் யோகநில முயற்சியது தன்னாற்
 பொய்த்தலறு தூரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்
 புலநுமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே
 யத்துவித ஞானமத னால்விச்சை நாச
 மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே
 மெத்துசுக துக்கநினை வழிவதனால் விருப்பு
 வெறுப்பறத வதனாலொண் விதிவிலக்கோய் வதனால். (கஅங)

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ
 விச்சிந்தி யதனாலே பாசமெலா மொழிதல்
 பினையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்
 பெயர்சாதி குறிபெறா தொன்றாகி வாக்கு
 மனமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி
 மறுவிவா விதேககை வல்லியம்வந் தெய்து
 மெனவறிந்து துணித்திகு சுருதிருந் பரனா
 லின்பவீட்டையுநெறி விருப்புறுமுத் தமரே. (கஅச)

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை

விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப்

போதமய மாகியபே ராந்தத் தழுத்தும்

பொருவிகந்த விந்துலை முத்திபெறற் குரிய

சாதனநான் கிணையுமடைந் தெவரானு மென்றந்

தடுப்பரிய பிறவினோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி

யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு

மன்புடையார் தமைக்காணி னளித்திடுக வுயந்தே.

(௧௮௫)

வேதாந்தசூளாமணி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

லேதாந்தகுளாமணியின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		அறைந்ததுகர்	49	இந்தனை	18
அகிலகாரண	16	அனுபலித்தல்	28	இந்திலனிற	10
அங்கிமஃபகி	21	அனையதொரு	18	இப்பரிசு	53
அண்ணனிருமித	25	அனையவன	9	இருந்தவகங்கார	30
அகனது	48	அன்றியளவறு	41	இருமகத்ததுவந்	20
அத்தியாரோப	11	அன்னமொடு	30	இறைவனாற்	24
அந்தவலித்த	29	ஆ		ஈ	
அப்பரற்	20	ஆகமுதலன	12	ஈங்குமன	23
அப்பிரம	4	ஆங்காரான்மா	27	ஈசனிருமித	25
அப்பெரும்	21	ஆதலின	13	ஈசனானறிடு	17
அப்பொரு	25	ஆத்தமுட	6	உ	
அருமறையின்	5	இ		உடம்பினையும்	7
அருமைபெனு	38	இகலிலா	37	உண்டில	44
அருவிராட்	15	இக்காணங்க	21	உரைத்தவிரண்	4
அலிதகையின்	20	இசைப்பிலது	32	உரைத்தவைதா	14
அவைகளுப	39	இச்சையுட	52	உரைத்தவையுட்	34
அவ்வகிலங்	38	இத்திறத்தீசன்	10	உரைப்பருஞ்	20
அறியவுணர்	9	இத்திறமிங்	32	உலகநிலை	7
அறிவுடையோர்	47	இந்தவுடம்	40	உலகவழக்	52
அறைதலுறு	35			உலகிறந்த	54

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
எ		கோ		சூ	
எல்லாவாழ்	46	கொண்மக	20	சூசகனாம்	8
என்றுமெவ்	55	ச		சூதகாதிச	38
ஏ		சங்கமறு	45	சூத்திரான்மக	15
ஏனையவோ	39	சங்கைகநவ	34	சே	
ஒ		சச்சிதாநந்த	45	செஞ்ஞானி	48
ஒருமலர்க்கு	37	சத்துவகுண	20	செப்பரிய	40
ஒ		சமைதமையே	6	சோ	
ஒங்காராதி	41	சா		சொற்பனமா	31
ஒர்வடிவாகி	16	சாதகர்க	8	சொற்ற	29
க		சாற்றரியசீவ	14	ஞா	
கங்கையினி	35	சாற்றரியசுவே	43	ஞானநிலை	46
கடத்தினுக்கு	40	சாற்றியவச்	4	ஞானர்க்கை	50
கடத்தொடி	38	சாற்றின்வயி	22	த	
கடந்துநதி	34	சி		தக்கதேகான்ம	43
கடமுதலா	9	சித்திரப்பட	16	தக்கமாஞான	45
கடாதி	44	சீ		தடத்தினுயர்	50
கந்தமுதலா	22	சீவசேதன	19	தத்துவஞான-ற்கு	46
கருத்தனுமொண்	33	சீர்கொண்ட	3	தசதுவஞான-னாற்	53
கா		சீவனொருசன்	13	தருக்கவனு	41
காயந்துள	15	சீவனொன்றிடு	17	தருணமா	3
கு		சீவன்முத்தர்	50	தற்பதத்தி	35
குறிகனோர்	51	சீவபரவிசாரணை	16	தற்பதவாச்	36
குறையகலும்	43	சு		தி	
கூ		சுருதிசித்த	23	திருந்திய	11
கூறுமியை	3	சுருதியினு	11	தீ	
				தீவிரமத்த	26

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
து		ப		மண்ணுலகில்	53
தும்மலு	22	பகர்ந்தவயி	42	மதித்தன்	12
துரிடநிலை	33	பகற்பொழுது	10	மருவலுறு	44
து		பஞ்சபூத	28	மறைப்பகலு	51
துயதத்தொ	37	பந்தமவை	42	மன்றசமுத்தியி	30
துதே		பரமமாஞான	48	மா	
தெரித்தகாரிய	23	பீற்றியவான்	26	மாதமுதல்	13
தெரிவரிய	51	பி		மாயைவரு	19
ந		பின்னமோ	18	மி	
நடுக்கமறு	31	பு		மிகுமரப்	17
நா		புகலுலகாயுத	10	மித்தையெனு	46
நாளுரிப்பவ	8	புத்தியிந்திரியங்	21	மு	
நி		புலனில்கனா	19	முத்திவிருப்	55
நித்தியமான்	6	புன்னெறி	30	முற்றலுறு	47
நியமசத்தி	17	பெ		முன்னமொழி	36
நிரவயவ	11	பெருந்தூல	27	மு	
நின்றிதயந்	22	பெற்றவயர்	49	முடிமொடு	7
நீ		பெற்றவொரு	15	மே	
நீங்கியவிகார	17	பொய்ப்பொருள்	24	மேய்ந்துதிரி	28
நீர்விழுந்	15	பொய்யாகி	19	மை	
நீலகுண	3	போ		மைந்தர்முத	27
நெ		போற்றிறை	17	வ	
நெருப்பினொடு	26	ம		வடிவொடு	18
		மடிவியா	42	வந்தணையும்	51

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வந்தமய	50	விண்ணின்மல	18	வே	
வந்துசிறு	47	விரிஞ்சனே	16	வெப்பினே	32
		விரிநதவிதி	34	வெம்மையொளி	12
வா		விரிந்துபட	19	வெயிலினிடை	31
வாதராயணன்	54	விரியுமல	14		
வாய்த்தநான்	5	விருத்தமறு	30	வே	
		விருத்திபரி	24	வேண்டும்	42
வி		விலங்கு	29	வேதமுத	56
விடயங்க	49	விளங்குறு	18	வேதமொரு	3
விடயமது	6	வினையிரண்டு	55	வேதவியாசாதி	54

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி முற்றிற்று.

